

V. PHẪM HIỆN BẢO THÁP

01

Bấy giờ, trong hội chúng, trời Đế Thích v.v... và chư Thiên ở cõi Dục, Phạm thiên vương v.v... và chư Thiên ở cõi Sắc, cùng với Thiên nữ, thần Y-xá-na đồng lúc ba lần cất cao tiếng xưng:

- Lành thay! Lành thay! Đại đức Thiện Hiện thừa hành thần lực của Phật, làm chỗ nương tựa, hộ trì, khéo léo vì chúng tôi, thế gian, trời, người mà phân biệt, khai thị pháp tánh vi diệu, gọi là Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu Đại Bồ-tát nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như lời dạy mà tu hành, không bao giờ xa lìa thì chúng con sẽ cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen người đó giống như đối với Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác.

Trong lời dạy sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy, thật là không có pháp có thể đắc, nghĩa là trong ấy không có sắc có thể đắc; không có thọ, tưởng, hành, thức có thể đắc. Như vậy cho đến không có trí nhất thiết có thể đắc, cũng không có trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng có thể đắc. Tuy không có các pháp có thể đắc như thế nhưng có thể trình bày Thánh giáo ba thừa, đó là Thánh giáo của Thanh văn, Độc giác và Vô thượng thừa.

Bấy giờ, Phật bảo chư Thiên:

- Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời các vị nói. Trong giáo pháp sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa này, tuy các pháp không sắc v.v... có thể đắc, nhưng có thể trình bày Thánh giáo ba thừa. Vậy, nếu Đại Bồ-tát nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này mà dùng vô sở đắc làm phương tiện, thì có thể như lời dạy tu hành không bao giờ xa lìa. Các vị chư Thiên v.v... đều phải đến đó thành tâm cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, giống như Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Vì sao? Vì trong giáo pháp sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa này, tuy rộng nói có Thánh giáo ba thừa, nhưng Như Lai hoàn toàn bất khả đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với cảnh giới đoạn cho đến

cảnh giới vô vi có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với tám giải thoát, chín định thứ đệ có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa tám giải thoát, chín định thứ đệ có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với Cực hỷ địa cho đến Pháp vân địa có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa Cực hỷ địa cho đến Pháp vân địa có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với năm loại mắt, sáu phép thần thông có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa năm loại mắt, sáu phép thần thông có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với mười lực Như Lai, cho đến mười tám pháp Phật bất cộng có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa mười lực Như Lai, cho đến mười tám pháp Phật bất cộng có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với tất cả pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa tất cả pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa có thể đắc. Chẳng phải Như Lai cùng với trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng có thể đắc. Chẳng phải Như Lai xa lìa trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng có thể đắc?

Chư Thiên nên biết! Nếu Đại Bồ-tát nào đối với tất cả pháp, dùng vô sở đắc làm phương tiện, nhiệt tâm tinh cần tu học bố thí Ba-la-mật-đa, cho đến trí nhất thiết tướng, thì Đại Bồ-tát này đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa có thể luôn luôn tu hành, không bao giờ xả bỏ. Vì vậy, các vị phải nên đến đó thành tâm cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen Đại Bồ-tát ấy giống như Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác.

Chư Thiên nên biết! Vào thời xa xưa, khi Nhiên Đăng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác xuất hiện ở đời. Lúc đó Ta ở ngã tư đường, tại kinh đô Liên hoa vương, thấy Phật Nhiên Đăng, liền cảm năm cành hoa sen cúng dường Ngài và trải tóc lấp bùn để cầu nghe chánh pháp

cốt yếu. Ta dùng vô sở đắc làm phương tiện nên không xa lìa bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa; cho đến trí nhất thiết tướng và vô lượng, vô biên các Phật pháp khác. Khi ấy, Phật Nhiên Đăng liền thọ ký quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề cho Ta, Ngài dạy: Thiện nam tử! Ở đời vị lai, trải qua vô số kiếp, trong Hiền kiếp của thế giới này, con sẽ thành Phật hiệu Thích Ca Mâu Ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật Bạc-già-phạm và tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa, độ thoát vô lượng chúng sanh.

Lúc ấy, chư Thiên đều bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế thật là hi hữu, làm cho chúng Đại Bồ-tát mau chóng nhiếp thọ trí nhất thiết trí. Vì dùng vô sở đắc làm phương tiện, nên đối với sắc cho đến thức không giữ, không xả. Như vậy cho đến, đối với trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng không giữ, không xả.

Lúc bấy giờ, đức Phật quán sát thấy bốn chúng hòa hợp, và chúng Đại Bồ-tát, chúng trời Tứ đại thiên vương, lần lượt cho đến chư Thiên trời Sắc cứu cánh đều đến tập hợp trong hội chúng, đồng làm chứng minh. Thế Tôn liền giao phó cho trời Đế Thích:

- Kiền-thi-ca! Nếu Đại Bồ-tát, Bí-sô, Bí-sô-ni, Ô-ba-sách-ca, Ô-ba-tur-ca, các Thiên tử, các Thiên nữ, thiện nam, thiện nữ v.v... không xa lìa tâm trí nhất thiết trí, dùng vô sở đắc làm phương tiện, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, vì người khác mà tuyên thuyết rộng rãi thì nên biết đối với những vị này, tất cả ác ma và quyến thuộc của chúng không thể hại được. Vì sao?

Kiền-thi-ca! Vì các thiện nam, thiện nữ v.v... này khéo an trụ nơi không, vô tướng, vô nguyện của sắc, cho đến khéo an trụ nơi không, vô tướng, vô nguyện của trí nhất thiết tướng. Không thể dùng Không mà hại được Không, không thể dùng vô tướng mà hại được vô tướng, không thể dùng vô nguyện mà hại được vô nguyện. Vì sao? Vì các pháp như vậy hoàn toàn không tự tánh. Hoặc người hại, hoặc người bị hại, hoặc thời gian, hoặc nơi chốn, hoặc việc nào hại đều bất khả đắc.

Lại nữa, Kiền-thi-ca! Các thiện nam, thiện nữ v.v..., người chẳng phải người (nhơn phi nhơn) v.v... đều không thể hại được. Vì sao? Vì các thiện nam, thiện nữ v.v... này biết dùng vô sở đắc làm

phương tiện, vì các hữu tình thường tu tập từ, bi, hỷ, xả, nên tất cả người chẳng phải người không thể làm nã hại được.

Lại nữa, Kiều-thi-ca! Các thiện nam, thiện nữ v.v... này hoàn toàn không bị các việc hiểm ác ngang trái làm tổn thương, cũng không bị chết oan. Vì sao? Vì các thiện nam, thiện nữ v.v... này thường tu tập bố thí Ba-la-mật-đa đối với các hữu tình đúng lý giúp đỡ, giáo dưỡng vậy.

Lại nữa, Kiều-thi-ca! Trong ba ngàn đại thiên thế giới, nơi có Tứ đại thiên vương, cho đến trời Quảng quả, vị nào đã phát tâm quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà chưa từng được lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, đều phải không xa lìa tâm trí nhất thiết trí, dùng vô sở đắc làm phương tiện, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa phải chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý.

Lại nữa, Kiều-thi-ca! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào không xa lìa tâm trí nhất thiết trí, dùng vô sở đắc làm phương tiện, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, thì các thiện nam, thiện nữ v.v... này như ở nhà trống, hoặc ở nơi hoang dã, ở đường nguy hiểm và ở chỗ nguy nạn, sẽ không sợ hãi đến nổi rợn tóc gáy. Vì sao? Vì các thiện nam, thiện nữ v.v... này không xa lìa tâm trí nhất thiết trí, dùng vô sở đắc làm phương tiện, khéo tu tập pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không.

Khi ấy, chúng trời Tứ đại thiên vương cho đến trời Sắc cứu cánh v.v... ở ba ngàn đại thiên thế giới đều chấp tay bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào không xa lìa tâm trí nhất thiết trí, dùng vô sở đắc làm phương tiện, thường đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền cùng khắp, thì chúng con thường theo cung kính hộ trì, không để cho tất cả tai họa nã hại. Vì sao? Vì các thiện nam, thiện nữ v.v... này tức là Đại Bồ-tát. Nhờ Đại Bồ-tát này khiến các hữu tình dứt hẳn các đường hiểm ác: địa ngục, bàng sanh, ngạ quỷ, A-tu-la v.v...

Nhờ Đại Bồ-tát này khiến chư Thiên, người, Dược-xoa, rồng v.v... dứt hẳn tất cả tai nạn ngang trái, bệnh tật, nghèo cùng, đói khát, lạnh nóng v.v...

Nhờ Đại Bồ-tát này mà chư Thiên, người, A-tu-la v.v... đoạn tận các việc bất như ý, cư trú ở đâu cũng không có giặc giã, và tất cả hữu tình đều đem lòng từ đối xử với nhau.

Nhờ Đại Bồ-tát này nên thế gian có mười thiện nghiệp đạo. Hoặc bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc. Hoặc bố thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Hoặc pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không. Hoặc chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì. Hoặc cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi. Hoặc Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo. Hoặc bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo. Hoặc tám giải thoát, chín định thứ đệ. Hoặc pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện. Hoặc Tịnh quán địa cho đến Như Lai địa. Hoặc Cực hỷ địa cho đến Pháp vân địa. Hoặc năm loại mắt, sáu phép thần thông. Hoặc mười lực Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng. Hoặc pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả. Hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa. Hoặc trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng.

Nhờ Đại Bồ-tát này nên thế gian mới có đại tộc Sát-đế-lợi, đại tộc Bà-la-môn, đại tộc Trưởng giả, đại tộc Cư sĩ, vua các nước nhỏ, Chuyển luân thánh vương và các quan thần giúp việc.

Nhờ Đại Bồ-tát này nên thế gian mới có trời Tứ đại thiên vương, cho đến trời Tha hóa tự tại, trời Phạm chúng, trời Sắc cứu cánh, trời Không vô biên xứ, trời Phi tướng phi tướng xứ.

Nhờ Đại Bồ-tát này nên thế gian mới có Dự lưu hương, Dự lưu quả, Nhất lai hương, Nhất lai quả, Bất hoàn hương, Bất hoàn quả, A-la-hán hương, A-la-hán quả, Độc giác hương, Độc giác quả.

Nhờ Đại Bồ-tát này nên thế gian mới có các Đại Bồ-tát thành thực hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật và tu tập các hạnh Bồ-tát thù thắng.

Nhờ Đại Bồ-tát này nên thế gian mới có Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, chuyển pháp luân vị diệu, cứu độ chúng sanh vô lượng.

Nhờ Đại Bồ-tát này nên thế gian mới có ba ngôi báu Phật, Pháp, Tăng, làm lợi ích an lạc cho tất cả hữu tình.

Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên này nên chúng con, trời, A-tu-la, rồng, Dược-xoa có đại thế lực và người chẳng phải người v.v... luôn luôn theo hộ trì, cung kính các Đại Bồ-tát này, không để cho tất cả tai họa ngang trái tổn hại. Vì các vị ấy đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tu tập, suy nghĩ đúng lý, viết chép v.v... các việc đó không bao giờ gián đoạn.

Bấy giờ, Phật bảo các vị trời:

- Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời các vị nói. Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào không xa lìa tâm trí nhất thiết trí, dùng vô sở đắc làm phương tiện, thường xuyên ở trong Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này mà chỉ tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền cùng khắp. Các vị nên biết các thiện nam, thiện nữ v.v... này tức là Đại Bồ-tát.

Nhờ Đại Bồ-tát này nên khiến các hữu tình dứt hẳn đường ác, cho đến Tam bảo xuất hiện trên thế gian cùng với các hữu tình làm lợi ích lớn. Vì vậy các vị trời, rồng, thần có đại thế lực và người chẳng phải người v.v... thường cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, siêng năng hộ trì Đại Bồ-tát này, ngăn chặn tất cả tai họa ngang trái não hại. Nếu các vị cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, hộ trì Đại Bồ-tát như vậy, thì nên biết đó là cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, hộ trì Ta và tất cả mười phương Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Vì vậy các vị tất cả trời, rồng, Dược-xoa, thần, tiên, A-tu-la v.v... thường nên theo Đại Bồ-tát này để cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, hộ trì, đừng để tất cả tai họa ngang trái não hại vị ấy.

Các vị nên biết: Giả sử Thanh văn, Độc giác cùng khắp ba ngàn đại thiên thế giới, ví như lúa, mè, tre, lau, lùm rừng v.v... không có một khoảng trống nào, rồi có thiện nam tử, thiện nữ nơn v.v... đối với bậc phước điền kia mà dùng vô lượng vật báu đẹp thượng diệu, để cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen hết một đời mình. Lại có người ở trong khoảnh khắc cung kính, cúng dường, tôn trọng ngợi khen một Đại Bồ-tát mới phát tâm không xa lìa sáu pháp Ba-la-mật-đa, đem công đức trên so sánh với phước đức này thì không bằng một phần trăm, không bằng một phần ngàn, cho đến không bằng một phần cực nhỏ. Vì sao? Vì không nhờ Thanh văn, Độc giác thừa mà có Đại Bồ-tát, chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác xuất hiện ở thế gian. Chỉ nhờ Đại Bồ-tát mới có Thanh văn, Độc giác và chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác xuất hiện ở thế gian. Vì vậy các vị trời, rồng có thế lực lớn và người chẳng phải người v.v... thường nên ủng hộ, cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen Đại Bồ-tát này, đừng để tất cả tai họa ngang trái não hại vị ấy. Các vị! Do việc làm này mà phước đức luôn luôn được an lạc ở trong trời, người, cho đến chúng đắc Niết-bàn cứu cánh, làm lợi ích lớn mãi đến tận đời vị lai.

Bấy giờ, trời Đế Thích lại bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Thật là điều kỳ lạ, hiếm có. Các Đại Bồ-tát đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền cùng khắp, giữ gìn, thể hiện sự lợi ích thù thắng của các pháp này, giáo hóa hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, từ cõi Phật này đến cõi Phật khác, đều thân cận phụng sự, cúng dường chư Phật Thế Tôn. Đối với các thiện căn thù thắng tùy theo đó mà hân hoan, an lạc. Nhờ cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen chư Phật, liền được sanh trưởng ở chỗ chư Phật, mau chóng lãnh thọ chánh pháp, được thành tựu viên mãn, cho đến khi chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, không bao giờ quên mất chánh pháp đã được nghe và giữ gìn. Vì vậy, dòng họ được viên mãn, thân mẫu được viên mãn, thân phụ được viên mãn, quyến thuộc viên mãn, tướng hảo viên mãn, ánh sáng viên mãn, mắt tai viên mãn, âm thanh viên mãn, Đà-la-ni viên mãn, Tam-ma-địa viên mãn. Lại đem sức phương tiện thiện xảo nên biến thân như Phật.

Lại dùng năng lực, từ thế giới không có Phật này đến thế giới không có Phật khác, phương tiện thiện xảo nên hóa ra thân Phật, thuyết giảng, khen ngợi về bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Thuyết giảng, khen ngợi về pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không. Thuyết giảng, khen ngợi về chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghi. Thuyết giảng, khen ngợi về cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi. Thuyết giảng, khen ngợi về Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo. Thuyết giảng, khen ngợi về bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo. Thuyết giảng, khen ngợi về bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc. Thuyết giảng, khen ngợi về tám giải thoát, chín định thứ đệ. Thuyết giảng, khen ngợi về pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện. Thuyết giảng, khen ngợi về Tịnh quán địa cho đến Như Lai địa. Thuyết giảng, khen ngợi về Cực hỷ địa cho đến Pháp vân địa. Thuyết giảng, khen ngợi về năm loại mắt, sáu phép thần thông. Thuyết giảng, khen ngợi về mười lực Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng. Thuyết giảng, khen ngợi về pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả. Thuyết giảng, khen ngợi về tất cả pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa. Thuyết giảng, khen ngợi về trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng. Thuyết giảng, khen ngợi về Phật bảo, Pháp bảo, Tăng bảo.

Lại dùng năng lực thiện xảo, vì các hữu tình tuyên thuyết Chánh pháp, tùy theo căn cơ mà giáo hóa họ trong giáo pháp ba thừa, khiến họ giải thoát hẳn sanh, lão, bệnh, tử, chứng nhập vào cảnh giới Vô dư

y Niết-bàn. Hoặ̣c lại cứu vợ́t các khọ̉ ở đượ̀ng ác, để họ hưởng thọ sự an lạc, vi diệ̣u ở trong cõi trời, người.

Khi ấy, trời Đê Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế thật là hi hữu. Nếu ai có thể giữ gìn Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, thì là giữ gìn đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật-đa cho đến trí nhất thiết tướng. Cũng giữ gìn đầy đủ quả Dự lưu, Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, Độc giác Bồ-đề, và tất cả Đại Bồ-tát hành quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật.

Đức Thế Tôn bảo trời Đê Thích:

- Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời ông nói. Nếu có ai có thể giữ gìn Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, thì giữ gìn đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật-đa, nói rộng cho đến tất cả Đại Bồ-tát hành quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật.

Quyển thứ 500
HẾT